

И в а н ъ. Госпожата съгласна ли е?

М о н и. Че какъ мислишъ ти: у дома пѣ-
тель ли пѣе или кокошка. (Смѣй се). Слушай,
Секо: да помнишъ, че кжща, въ която пѣе ко-
кошка, не харосва.

С е к а. По насъ на село, кога пропѣе
кокошка — закалватъ я и я хвърлятъ на псе-
тата.

М о н и. И добре правите въ село. А то
по градоветъ крѣшките не само сж пропѣли,
ами, (Почва да се смѣй)...

И в а н ъ. Утре, Г-нъ Зимовъ, фантазето
ще бжде готово. Азъ щѣхъ и нея да ви пригот-
вя, ама искамъ да ѝ направя едни илици, ко-
ито днесъ видѣхъ на журнала.... Не искамъ
да излѣза на лъжа.

М о н и. Тѣй те искамъ, Ванка. Виждашъ
Секо, какво момче ще имашъ.

Х,

Влизатъ Захарина и Лена.

Л е н а. А Ванката, билъ тукъ още. Рад-
вашъ ли му се, Секо?

З а х а р и н а. Гледай какъ сж си лика
— прилика.

М о н и. Готви се, че следъ Ивановъ-день
ще свадбуваме.

И в а н ъ. Утре фантазето е готово. По
камбанно време ще я донеса.

XI.

Излизатъ Сека и Иванъ.